

Common Ground News Service

Can Turkey inspire Tunisia?

by Murat Daoudov

25 November 2011

Istanbul, Turkey - As a forerunner of the Arab Spring, Tunisia has offered a pioneering example for the Middle East and North Africa (MENA) region. After sparking the MENA revolutions, it rapidly stepped into a post-revolutionary phase by organising the first democratic elections in the region. Moreover, it is in Tunisia that Islamic political parties and activists, who have long been used as an excuse to justify dictatorial regimes in other countries, gained power democratically. And just as Tunisia's revolt proved contagious across the region, the outcome of the recent Tunisian vote will likely influence the upcoming elections in Egypt and Morocco.

At this critical stage, there is a great deal the country can learn from Turkey, which has provided a successful model linking both democracy and Islamic political parties.

Three major types of challenges await Tunisia at this transitional phase: democratic, economic and demographic. To begin with, the new leadership will have to build a strong democracy with pluralist institutions to secure a stable future. Otherwise, there is a risk of falling into authoritarianism, a fate other societies in transition have faced in the past. It remains to be seen whether Tunisia's Islamic political parties will be able to reform the state according to universal principles to avert this possibility.

The experience of Turkey, which has an Islamic-rooted ruling political elite in a secular state, is a proof of the mutual compatibility of democracy and Islamic political parties. However, opinions among Tunisians are divided on whether the Turkish example should be seen as a source of inspiration. For those who hold secular values and fear their erosion due to the win of Al Nahda, the main Islamic political party in Tunisia, the circumstances of Turkey and Tunisia might seem to differ considerably.

While it's true that secularism is constitutionally protected in Turkey and not in Tunisia, Tunisian society is likely to support secular law, rather than adopting religious law, as some observers fear. At the same time, as both nations simultaneously undertake to adopt new constitutions, there is room for an exchange of ideas and cooperation. For example, both must consider how best to lay foundations for an efficient government and judiciary, how to protect basic rights and freedoms, and which model of decentralisation to adopt. As a member of the Council of Europe and a candidate for EU membership, Turkey already has accumulated important knowledge about democracy-building in a predominantly Muslim society that it could share with Tunisia.

On the other hand, since it was largely socio-economic pressures that served as a catalyst for the uprising, Tunisia's economic recovery will probably be the main test for the government. The high scores of Al Nahda in the elections will also mean that the Tunisian people will have high expectations for tangible and rapid improvement in the standard of living, which will ultimately constitute a heavy burden of responsibility for leaders.

In my view, it is here that Turkey's example may provide some lessons from inside the region, given that it evolved from a collapsing economy to the current growth-champion. After all, the continuous

success of the ruling Justice and Development Party (AKP) in elections for the past decade is largely due to its progress in economic matters. If a government with an Islamic background succeeded in steering the market in Turkey, who is to say something similar couldn't be achieved elsewhere?

Likewise, Tunisia must address corruption, create a transparent and favourable environment for foreign investments, and support tourism as well as free trade. With such programmes it could become a new northern gateway for trade in Africa.

Finally, it was youth who wrote the story of the Arab Spring and who are at the epicentre of what has been referred to as a "youthquake" throughout the region. For this reason, it's regrettable that they are not properly represented in Tunisia's first, newly elected democratic assembly. At the same time, youth must try and ensure that their voices are part of the transition, and should also keep pressure on political parties to be represented in decision-making entities.

An inspiring example of this kind of effort is the Young Civilians movement in Turkey, which often uses humour to focus public attention on the need to support democracy and human rights.

Hopefully, next year, the young can benefit better from new opportunities that present themselves at national and local elections. After all, it was success in municipal politics that propelled the current political elite in Turkey to national government.

In Tunisia too, participation at the local level – which is the first echelon of democratic governance – may prove a good training ground for the political involvement of the younger generation. If all these opportunities are seized, then Tunisia might continue to inspire other countries and pave the way forward in the region.

###

* Murat Daoudov is an İstanbul-based member of the North-South Center Think Tank of the Council of Europe. This article was written for the Common Ground News Service (CGNews).

Source: Common Ground News Service (CGNews), 22 November 2011, www.commongroundnews.org
Copyright permission is granted for publication.

<http://www.commongroundnews.org/article.php?id=30695&lan=en&sp=0>

Service de Presse de Common Ground

La Turquie, éventuelle source d'inspiration pour la Tunisie ?

par Murat Daoudov

26 novembre 2011

Istanbul – En tant que pionnière du Printemps arabe, la Tunisie a servi d'exemple dans tout le Moyen-Orient et l'Afrique du Nord. Après avoir joué un rôle de précurseur et déclenché d'autres soulèvements dans cette région, ce pays s'est rapidement plongé dans une phase post-révolutionnaire et a été le

premier à organiser des élections. C'est aussi en Tunisie que les partis politiques et les activistes islamistes – longtemps utilisés comme prétextes pour justifier le maintien de régimes dictatoriaux dans d'autres pays – sont les premiers à accéder démocratiquement au pouvoir. Tout comme la contagion de la révolution tunisienne, le vote tunisien aura sans aucun doute un impact sur les prochaines élections en Egypte et au Maroc.

À ce stade important de son évolution, la Tunisie pourrait beaucoup apprendre de la Turquie, qui constitue un exemple réussi d'une démocratie compatible avec des partis politiques islamistes.

Les trois grands défis qui vont se poser à la Tunisie dans cette phase de transition sont d'ordre démocratique, économique et démographique. D'abord, les nouveaux dirigeants devront construire une démocratie forte dotée d'institutions pluralistes garantissant la stabilité future du pays. À défaut de cela, le pays risquerait de basculer dans l'autoritarisme, c'est ce qui est notamment arrivé dans le passé, dans d'autres sociétés en transition. On verra si les partis politiques islamistes tunisiens seront capables de réformer les rouages de l'Etat selon des principes universels qui empêcheront cette éventualité.

L'expérience de la Turquie, Etat laïc, ayant à sa tête des dirigeants de mouvance islamiste, est la preuve que la démocratie est compatible avec des partis politiques islamistes. Or, parmi les Tunisiens, les opinions divergent à propos de la Turquie en tant qu'exemple et source d'inspiration. Les tenants des valeurs laïques, qui ont peur que celles-ci soient mises en péril avec l'accès au pouvoir d'Ennahda, principal parti islamique tunisien, considèrent que les contextes sont totalement différents en Turquie et en Tunisie.

S'il est vrai que la laïcité est protégée par la constitution turque et qu'elle ne l'est pas en Tunisie, la société tunisienne est néanmoins davantage portée à soutenir une législation laïque que des lois religieuses – contrairement à ce que craignent certains observateurs. Par ailleurs, la Turquie et la Tunisie étant chacune en train d'entreprendre l'élaboration d'une nouvelle constitution, c'est l'occasion pour ces deux pays d'échanger des idées et de coopérer. Ils pourraient notamment réfléchir ensemble à la meilleure façon d'asseoir les fondements d'un régime et d'un système judiciaire efficaces, ou comment protéger les droits et les libertés fondamentaux ou encore quel modèle de décentralisation adopter. En tant que membre du Conseil de l'Europe et candidate à l'adhésion à l'Union européenne, la Turquie a accumulé des connaissances considérables en matière de démocratie au sein d'une société majoritairement musulmane, connaissances qu'elle pourrait notamment partager avec la Tunisie.

Sur un autre plan, puisqu'au départ, la cause du soulèvement tunisien était avant tout d'ordre socio-économique, le gouvernement sera, sans doute, essentiellement jugé sur le redressement de la situation économique. Le grand nombre de voix remportés par Ennahda, signifie aussi de très grandes attentes de la part des Tunisiens qui espèrent une amélioration concrète et rapide de leur condition de vie - un défi finalement lourd et difficile à relever pour les dirigeants.

À mon avis, c'est sur ce terrain que la Turquie peut servir d'exemple dans la région – étant donné qu'elle a su se sortir d'une situation économique catastrophique pour devenir une championne de la croissance. Après tout, le succès obtenu continuellement par le Parti pour la Justice et pour le Développement (AKP) au pouvoir, dans toutes les élections qui ont eu lieu ces dix dernières années, s'explique en grande partie par les progrès économiques du pays. Si un gouvernement de mouvance islamique a réussi à influencer le marché dans le bon sens en Turquie, pourquoi cela ne pourrait-il pas se produire ailleurs ?

La Tunisie doit également faire face à la corruption, créer un environnement transparent et favorable aux investissements étrangers et encourager le tourisme ainsi que le libre-échange. En se fixant de tels objectifs, elle pourrait devenir un nouveau pôle en Afrique du Nord, servant de passerelle commerciale à tout le continent.

Enfin, c'est la jeunesse qui a écrit toute l'histoire du Printemps arabe et qui a été l'épicentre de ce qu'on appelle le « youthquake » (le séisme des jeunes) à travers la région. Il est d'ailleurs, regrettable que cette jeunesse ne soit pas représentée convenablement au sein de la première assemblée tunisienne élue démocratiquement. Les jeunes, pour leur part, doivent faire tout leur possible pour être représentés dans cette phase de transition ; ils doivent maintenir la pression sur les partis politiques pour qu'on les représente au sein des organes de décision.

Le mouvement des Jeunes Civils en Turquie qui recourt souvent à l'humour pour attirer l'attention du public sur la nécessité de soutenir la démocratie et les droits de l'homme constitue à ce titre un bon exemple à suivre.

Il faut espérer que l'an prochain, les jeunes tunisiens pourront mieux jouir des nouvelles opportunités qui se présenteront lors d'élections nationales et locales. Après tout, en Turquie, c'est le succès au niveau de la politique municipale qui a valu aux dirigeants politiques actuels d'être propulsés au sommet du pouvoir.

En Tunisie, aussi, la participation de la jeune génération sur le plan local – premier échelon de la gouvernance démocratique – pourrait constituer un bon entraînement sur le terrain politique. Si toutes ces opportunités sont saisies, alors la Tunisie pourrait continuer à servir d'exemple aux autres pays et préparer la voie du progrès dans la région.

###

* En poste à Istanbul, Murat Daoudov fait partie de la cellule de réflexion du centre Nord-Sud du Conseil de l'Europe . Article écrit pour le Service de Presse de Common Ground (CGNews).

Source: Service de Presse de Common Ground News (CGNews), 25 novembre 2011, www.commongroundnews.org
Reproduction autorisée.

<http://www.commongroundnews.org/article.php?id=30707&lan=fr&sid=2&sp=0&isNew=0>

Common Ground News Service

هل تستطيع تركيا إلهام تونس؟

بقلم مراد داودوف

نوفمبر/تشرين الثاني 2011 25

طباعة

بريد إلكتروني

اسطنبول، تركيا – قَدّمت تونس كونها البادئة في الربيع العربي، مثلاً رانداً لمنطقة الشرق الأوسط وشمال إفريقيا. بعد إطلاق شرارة ثورات هذه المنطقة، انتقلت تونس إلى مرحلة ما بعد الثورة بسرعة من خلال تنظيم أول انتخابات ديمقراطية في المنطقة. إضافة إلى ذلك، حصلت الأحزاب السياسية الإسلامية والناشطون في تونس والذين استُخدموا منذ فترة طويلة لتبرير الأنظمة الدكتاتورية في دول أخرى، على السلطة بشكل ديمقراطي. وتماماً كما أثبتت الثورة التونسية أنها معدية

للمنطقة، فإن نتائج الانتخابات التونسية الأخيرة سوف تؤثر على الأرجح على الانتخابات القادمة في مصر والمغرب.

هناك الكثير مما تستطيع تونس أن تتعلمه في هذه المرحلة الحاسمة من تركيا، التي قدمت نموذجاً ناجحاً يربط الديمقراطية مع الأحزاب السياسية الإسلامية.

تنتظر تونس ثلاثة أنواع من التحديات في هذه المرحلة الانتقالية: تحديات ديمقراطية واقتصادية وديمقراطية (سكانية). في البداية، سوف يتوجب على القيادة الجديدة بناء ديمقراطية قوية مع مؤسسات تعددية لضمان مستقبل مستقر، وإلا فهناك خطورة الوقوع في السلطوية، وهو مصير واجهته في الماضي مجتمعات أخرى كانت في المرحلة الانتقالية. بقي أن نرى ما إذا كانت أحزاب تونس الإسلامية السياسية ستتمكن من إصلاح الدولة حسب المبادئ العالمية لتجنب هذا الاحتمال.

تشكل تجربة تركيا، حيث توجد نخبة سياسية حاكمة مبنية على الإسلام في دولة علمانية، إثباتاً على التوافق المتبادل بين الديمقراطية والأحزاب السياسية الإسلامية. إلا أن الآراء السائدة بين التونسيين منقسمة حول ما إذا كان يجب اعتبار التجربة التركية مصدراً للإلهام. بالنسبة لهؤلاء الذين يحملون قيماً علمانية ويخافون من ضياعها نتيجة فوز حزب النهضة، وهو الحزب الإسلامي السياسي الرئيس في تونس، قد تبدو الظروف التركية والتونسية مختلفة بشكل كبير.

ورغم أنه من الصحيح أن العلمانية محمية دستورياً في تركيا وليس في تونس، إلا أنه من الأرجح أن يدعم المجتمع التونسي القانون العلماني بدلاً من تبني القوانين الدينية كما يخاف المراقبون. في الوقت نفسه، وبينما يتبنى الشعبان دساتير جديدة، هناك مساحة لتبادل الأفكار والتعاون. على سبيل المثال، يتوجب على الطرفين الأخذ بعين الاعتبار أفضل طريقة لوضع أسس حكومة فاعلة وهينة قضائية عادلة، وكيفية حماية الحقوق والحريات الأساسية ونموذج اللامركزية الذي يجب تبنيه. كعضو في المجلس الأوروبي ودولة مرشحة للانضمام إلى الاتحاد الأوروبي، راکمت تركيا معرفة هامة في مجال بناء الديمقراطية في مجتمع غالبية من المسلمين، تستطيع التشارك فيها مع تونس.

من ناحية أخرى، وبما أن الضغوطات الاجتماعية الاقتصادية هي التي شكّلت عاملاً مساعداً على الثورة، فإن تعافي تونس الاقتصادي سوف يشكّل على الأرجح الاختبار الرئيسي للحكومة. وسوف تعني النسب العالية التي حققها حزب النهضة في الانتخابات كذلك أن الشعب التونسي ستكون له توقعات كبيرة حول التحسين السريع والملموس في مستوى المعيشة، والذي سيشكل في نهاية المطاف حملاً كبيراً من المسؤولية على القادة.

برأيي أن مثال تركيا سيوفر هنا بالذات بعض الدروس من داخل المنطقة، إذا أخذنا بالاعتبار أن تركيا تطورت من اقتصاد متداع إلى نجم النمو الحالي. ففي نهاية المطاف، يعود النجاح المستمر لحزب العدالة والتنمية الحاكم في الانتخابات خلال العقد الماضي وبشكل كبير إلى تقدّمه في الأمور الاقتصادية. إذا نجحت حكومة ذات خلفية إسلامية في توجيه السوق في تركيا، فمن يستطيع القول أن شيئاً مماثلاً لا يمكن أن يحدث في مكان آخر؟

بالمثل، يتوجب على تونس التعامل مع الفساد، والعمل على إيجاد بنية شفافة ومواتية للاستثمارات الأجنبية، ودعم السياحة والتجارة الحرة. تستطيع تونس، من خلال برامج كهذه أن تصبح البوابة الشمالية للتجارة في إفريقيا.

أخيراً، كان الشباب هم الذين سَطروا قصة الربيع العربي وهم في وسط ما أطلق عليه "الزلازل الشبابية" عبر المنطقة. لهذا السبب، من المؤسف أنه لم يتم تمثيلهم بشكل صحيح في أول مجلس ديمقراطي تونسي انتخب بشكل ديمقراطي. في الوقت نفسه، يجب على الشباب أن يحاولوا ضمان أن تكون أصواتهم جزءاً من هذا التحول، وأن يستمروا كذلك بالضغط على الأحزاب السياسية ليكن لهم تمثيلاً في مؤسسات صنع القرار.

ومن الأمثلة الملهمة لهذا النوع من الجهود حركة المدنيين الشباب في تركيا، والتي تستخدم أحياناً الفكاهة لتركيز الاهتمام الشعبي على الحاجة لدعم الديمقراطية وحقوق الإنسان.

من المأمول أن يستفيد الشباب في السنة القادمة بصورة أفضل من فرص جديدة تطرح نفسها في الانتخابات الوطنية والمحلية. ففي نهاية المطاف، كان النجاح في السياسات البلدية هو الذي دفع النخبة السياسية الحالية في تركيا إلى الحكومة الوطنية.

وقد تثبت المشاركة على المستوى المحلي في تونس كذلك، وهي أولى مستويات الحكم الديمقراطي، أنها أرض جيدة للتدريب للمشاركة السياسية للجيل الأصغر عمراً. إذا تم استغلال جميع هذه الفرص، ربما تستطيع تونس الاستمرار في إلهام دول أخرى لتمهيد الطريق قديماً في المنطقة.

###

مراد داؤدوف عضو فی بیت فکر مرکز الشمال والجنوب لمجلس أوروبا، مرکزہ اسطنبول. کُتب هذا المقال لخدمة الأرضية *
المشتركة الإخبارية.

مصدر المقال: خدمة الأرضية المشتركة الإخبارية، 25 تشرين الثاني/نوفمبر 2011

www.commongroundnews.org

تم الحصول على حقوق نشر هذا المقال

<http://www.commongroundnews.org/article.php?id=30702&lan=ar&sid=2&sp=0&isNew=0>

نیوز سروس Common Ground

کیا تیونس کے لئے ترکی ایک مثال بن سکتا ہے؟

از مراد داؤدوف
26 نومبر 2011

استنبول، ترکی: بہار عرب کا آغاز تیونس سے ہوا جو مشرق وسطیٰ اور شمالی افریقہ کے لئے ایک قابل تقلید مثال بن چکا ہے۔ یہاں انقلاب کی روح پھونکنے کے بعد اپنے ملک میں اس خطے کے پہلے جمہوری انتخابات منعقد کروا کے تیونس تیزی سے مابعد انقلاب کے زمانے میں داخل ہو چکا ہے۔ یہ امتیاز بھی تیونس کو ہی حاصل ہے کہ اسلامی سیاسی جماعتوں نے یہاں پر جمہوری طریقے سے انتخابات میں کامیابی حاصل کی ہے جبکہ دوسرے ممالک میں طویل عرصہ سے ان کی موجودگی کو آمریت کے جواز کے طور پر استعمال کیا جاتا رہا ہے۔ جس طرح اس کے انقلاب نے دوسرے ممالک کو اپنی لپیٹ میں لیا تھا، اسی طرح امکان یہ ہے کہ اُس کے منعقدہ انتخابات بھی مصر اور مراکش کے عنقریب انتخابات پر اپنے اثرات مرتب کریں گے۔

تاریخ کے اس اہم موڑ پر تیونس ترکی کے ماڈل سے فائدہ اٹھا سکتا ہے جہاں اسلامی جماعتیں اور جمہوریت کامیابی کے ساتھ شانہ بشانہ چل رہی ہیں۔

تیونس کو اس وقت جمہوریت، معیشت اور آبادی کے تین اہم چیلنجز درپیش ہیں۔ نئی قیادت کو آغاز میں ہی مضبوط جمہوریت کی تعمیر اور کثرتیت کی بنیاد پر نمائندہ ادارے قائم کر کے ملک کے مستقبل کو محفوظ بنانا ہو گا۔ بصورت دیگر تبدیلی کے عمل سے گزرنے والے دیگر ممالک کی طرح یہ بھی آمریت کاشکار ہو سکتا ہے۔ بہر حال یہ ابھی طے ہونا باقی ہے کہ اسلامی سیاسی جماعتیں عالمگیر اصولوں پر عمل کر کے داخلی اصلاحات کے ذریعے اس خدشہ پر قابو پانے میں کامیاب ہوتی ہیں یا نہیں۔

ترکی کی سیکولر ریاست میں ایک اسلامی پس منظر والی جماعت کا اقتدار میں ہونا یہ ثابت کرنے کے لئے کافی ہے کہ اسلامی سیاسی جماعتیں اور جمہوریت ساتھ ساتھ چل سکتی ہیں۔ تاہم تیونس میں اس حوالے سے اختلاف پایا جاتا ہے کہ ترک ماڈل سے استفادہ کیا جا سکتا ہے یا نہیں۔ تیونس میں مرکزی اسلامی سیاسی جماعت النہضہ کی کامیابی سے سیکولر اقدار کو خطرے میں دیکھنے والے حضرات کے نزدیک ترکی اور تیونس کے حالات میں

اس میں شک نہیں کہ تیونس کے برعکس ترکی میں سیکولر ازم کو آئینی تحفظ حاصل ہے، بعض تجزیہ نگاروں کی رائے کے برعکس اس کا امکان موجود ہے کہ تیونس کے عوام اسلامی قانون کے بجائے سیکولر قانون کی حمایت کریں۔ ایک ایسے موقع پر جب دونوں ملک آئین سازی کے مرحلہ سے گزر رہے ہیں تو وہ ایک دوسرے کے نظریات اور تجربات سے فائدہ اٹھا سکتے ہیں۔ مثال کے طور پر یہ کہ ایک اچھی حکومت اور عدلیہ کی داغ بیل کیسے ڈالی جائے اور بنیادی حقوق، آزادی کے تحفظ اور اختیارات کی منتقلی (عدم مرکزیت) کے لئے کون سے اقدامات اٹھائے جائیں۔ کونسل آف یورپ اور یورپی یونین میں شمولیت کے ایک امیدوار کے طور پر ترکی کو ایک مسلم اکثریتی ملک میں جمہوریت کے قیام کا ایک اہم تجربہ اور علم حاصل ہے۔ تیونس اُس کے اس تجربے سے فائدہ اٹھا سکتا ہے۔

دوسری طرف چونکہ تیونس کے انقلاب میں سماجی اور معاشی عوامل کا نہایت اہم کردار تھا اس لیے نئی حکومت کے سامنے معیشت کی بحالی ایک اہم چیلنج ہوگی۔ انتخابات میں الہضہ کی اعلیٰ کارکردگی کا ایک مطلب یہ بھی ہوگا کہ تیونس کے عوام اپنے معیار زندگی میں تیز رفتار اور پائیدار بہتری کی توقع کریں گے۔ ان توقعات کو پورا کرنا قائدین کے لئے بھاری ذمہ داری ثابت ہو گا۔

میری رائے میں، اس حوالے سے ترکی کی مثال سے اس خطے میں اہم رہنمائی ملتی ہے کیوں کہ اس نے بھی گرتی ہوئی معیشت سے ترقی کا حالیہ چیمپیئن بننے تک ارتقاء کا یہ سفر کیا ہے۔ آخر ترکی میں جسٹس اینڈ (کی حالیہ عشرہ کے دوران انتخابی کامیابیوں کے پیچھے اُس کی معاشی کامرانیوں کا اہم AKP ڈیویلپمنٹ پارٹی) عمل دخل تھا۔ اگر ترکی میں ایک اسلامی پس منظر رکھنے والی حکومت معیشت کو ترقی دے سکتی ہے تو تیونس میں ایسا کیوں نہیں ہو سکتا۔

اسی طرح تیونس کو کرپشن کے خاتمے اور غیر ملکی سرمایہ کاری کے لئے سازگار ماحول پیدا کرنے کے لئے اقدامات کرنے ہوں گے۔ اس کے علاوہ اُسے آزاد تجارت اور سیاحت کے فروغ کے لئے بھی کام کرنا ہو گا۔ اس طرح کے اقدامات سے یہ ملک افریقہ میں تجارت کا شمالی گیٹ وے بن سکتا ہے۔

آخر میں یہ بھی یاد رہے کہ بہار عرب کی یہ داستان نوجوانوں نے ہی رقم کی ہے اور یہی وجہ ہے کہ اُسے "نوجوانوں کا زلزلہ" بھی کہا جاتا ہے۔ اس تناظر میں یہ ایک افسوس ناک بات ہے کہ تیونس کی پہلی منتخب اسمبلی میں اُن کی درکار نمائندگی موجود نہیں ہے۔ چنانچہ اب انہیں خود یہ یقینی بنانا ہے کہ تبدیلی کے عمل میں اُن کی آواز شامل رہے اور سیاسی جماعتوں پر دباؤ برقرار رکھا جائے کہ وہ فیصلہ سازی میں انہیں شامل رکھیں۔ اس سلسلے میں ترکی کی ینگ سویلین موومنٹ (نوجوان شہری تحریک) کی مثال بڑی حوصلہ افزا ہے جو طنز و مزاح کے ذریعے جمہوریت اور انسانی حقوق کی اہمیت کو اجاگر کرتے رہتے ہیں۔

امید کرنی چاہیے کہ اگلے سال منعقد ہونے والے مقامی اور قومی سطح کے انتخابات میں نوجوانوں کے لئے زیادہ سے زیادہ مواقع پیدا کئے جائیں گے۔ آخر یہ میونسپل انتخابات میں کامیابی ہی تھی جس کے نتیجے میں ترکی کی موجودہ حکومت کو قومی حکومت تشکیل دینے کا موقع ملا۔

تیونس میں بھی مقامی سطح پر شرکت، جو جمہوری انتظام کا پہلا مرحلہ ہے، سیاسی عمل میں نوجوان نسل کی شرکت کے لئے بہترین تربیتی میدان ثابت ہوگی۔ اگر ان تمام مواقع سے فائدہ اٹھایا گیا تو تیونس اس خطے میں دوسرے ممالک کے لئے اسی طرح مشعل راہ کا کردار ادا کرتا رہے گا۔

###

* مراد داؤدوف استنبول میں قائم کونسل آف یورپ کے تھنک ٹینک نارتھ۔ ساؤتھ سینٹر کے ممبر ہیں۔ یہ مضمون

کامن گراؤنڈ نیوز سروس (سی جی نیوز) کے لئے لکھا گیا ہے۔

ماخذ: کامن گراؤنڈ نیوز سروس (سی جی نیوز) 25 نومبر 2011
www.commongroundnews.org

اس مضمون کی اشاعت کے لئے کاپی رائٹ کی اجازت حاصل کی جا چکی ہے۔

<http://www.commongroundnews.org/article.php?id=30717&lan=ur&sid=2&sp=0&isNew=0>

"شירות החדשות" קומון גראונڈ-מזרח תיכון

האם יכולה תורכיה לשמש דוגמא עבור תוניסיה

מאת מוראט דאודוב

נובמבר 2011

איסטנבול, תורכיה – כאות הפתיחה לאביב הערבי, תוניסיה שימשה דוגמא חלוצית למזרח התיכון וצפון אפריקה. לאחר שהציתה את אש המהפכות באזור היא התקדמה במהירות לשלב פוסט-מהפכני וקיימה את הבחירות הדמוקרטיות הראשונות באזור. בתוניסיה מפלגות ופעילים פוליטיים אסלאמיסטיים, ששנים שימשו תירוץ להצדקת משטרים רודניים במדינות אחרות באזור, קבלו כעת את השלטון באופן דמוקרטי. כמו שהמהפכה בתוניסיה השפיעה על האזור כולו, סביר שתוצאות הבחירות שהתקיימו רק עתה ישפיעו על הבחירות הקרובות במצרים ובמרקו

בשלב מכריע זה, יש לתוניסיה הרבה מה ללמוד מתורכיה. תורכיה היא דוגמא מוצלחת לזיקה בין דמוקרטיה ומפלגות פוליטיות אסלאמיסטיות

עתה, בשלב המעבר, ניצבת תוניסיה בפני שלושה סוגי אתגרים: האתגר הדמוקרטי, האתגר הכלכלי והאתגר הדמוגרפי. ראשית כל, ההנהגה החדשה תהיה חייבת לבנות דמוקרטיה איתנה עם מוסדות פלורליסטיים שיבטיחו את יציבותה בעתיד. אם לא כן, יש סיכון שהמדינה תדרדר שוב למשטר אוטוריטארי כפי שניסיון העבר מוכיח. נותר עוד לראות האם המפלגות הפוליטיות האסלאמיסטיות בתוניסיה יצליחו לתקן את המדינה על פי עקרונות אוניברסאליים על מנת להימנע מאפשרות זו

הניסיון של תורכיה, מדינה חילונית בעלת אליטה פוליטית שלטת ששורשיה נטועים באסלאם, הוא ההוכחה להתאמה ההדדית בין דמוקרטיה לבין מפלגות פוליטיות אסלאמיות. אך התוניסאים עצמם חלוקים, האם יש לראות במקרה התורכי דוגמא. אלו המחזיקים בערכים חילוניים וחוששים משחיקתם עקב ניצחונה של אל-נהדא, המפלגה הפוליטית האסלאמית הגדולה בתוניסיה, רואים הבדל גדול בין הנסיבות בתורכיה ובתוניסיה

בעוד שהחילוניות מוגנת בחוקה התורכית, לא כך המצב בתוניסיה. ניתן לצפות כי החברה התוניסאית תתמוך בחוק חילוני, ולא תאמץ חוקים דתיים, כפי שכמה פרשנים חוששים. אולם, משום ששתי האומות נושאות כעת עיניהן אל עבר חוקה חדשה, יש מקום לחילופי רעיונות ושיתוף פעולה. למשל, על שתי

המדינות לשקול כיצד להניח את היסודות לממשלה ולמערכת משפטית יעילות, כיצד להגן על חירויות זכויות בסיסיות, ואיזה מודל של חלוקת סמכויות לאמץ. כחברה במועצה האירופית וכמועמדת לאיחוד האירופי, תורכיה כבר צברה ידע חשוב על תהליך בניית דמוקרטיה בחברה שהיא בעיקרה מוסלמית. בניסיון זה עליה לשתף את תוניסיה

מצד שני, מאחר והיו אלו בעיקר לחצים סוציו-אקונומיים שהניעו את ההתקוממות בתוניסיה, המבחן העיקרי עבור הממשלה יהיה שיקום כלכלה. התוצאות המרשימות אותן השיגה אל-נהדא בבחירות משמעותן כי לעם התוניסאי ציפיות גבוהות לשיפור מהיר ומוחשי באיכות חייהם, שבסופו של דבר יטיל על כתפי המנהיגים במדינה אחריות רבה יותר

על פי הבנתי, בתחום זה יכולה תורכיה להעניק מניסיונה, בהתחשב במסלול שעשתה כלכלתה מהתמוטטות כללית לשיא של צמיחה. למעשה, ההצלחה המתמשכת של מפלגת הצדק וההתפתחות בבחירות בעשור האחרון נובעת בעיקר מההתקדמות בתחום הכלכלי. אם ממשלה בעל רקע (AKP) אסלאמי הצליחה לנווט את השוק בתורכיה, מי יכול לומר שלא ניתן לעשות זאת שוב במקום אחר?

באופן דומה, על תוניסיה לטפל בשחיתות, ליצור אווירה של שקיפות שתעודד השקעות זרות, תתמוך בתיירות, כמו גם בסחר החופשי. תוכניות כאלו יוכלו להפוך אותה לשער הצפוני של המסחר עם אפריקה.

בסופו של דבר, היו אלו הצעירים שהנהיגו את האביב הערבי, והם אלה שניצבים במוקד של מה שמכונה "גל הנעורים", ברחבי המזה"ת. מסיבה זו יש להצטרף על כך שהדור הצעיר לא זוכה לייצוג הולם במועצה הדמוקרטית הראשונה הטריה בתוניסיה. אולם על הצעירים לנסות להבטיח כי יהיה להם חלק בפרק המעבר. עליהם להמשיך וללחוץ על המפלגות הפוליטיות לייצגם במוסדות מקבלי ההחלטות.

תנועת 'האזרחים הצעירים' בתורכיה משמשת דוגמה מרשימה לסוג כזה של יוזמה. על פי לרוב הם פועלים בדרך של הומור על מנת לגייס את דעת הקהל לתמיכה בדמוקרטיה ובזכויות אדם.

יש לקוות כי בשנה הבאה יוכלו הצעירים ליהנות מהזדמנויות חדשות שיתעוררו בבחירות המקומיות והלאומיות. בסופו של דבר, הייתה זו הצלחה בפוליטיקה המקומית שאפשרה לאליטה הפוליטית הנוכחית להגיע אל הממשלה

גם בתוניסיה השתתפות ברמה המקומית – שהיא הרמה הבסיסית ביותר של ממשל דמוקרטי – עשויה להוכיח עצמה כקרקע טובה למעורבות פוליטית של הדור הצעיר. אם ההזדמנויות האלו ינוצלו, תוניסיה עשויה להמשיך להוות דוגמה למדינות נוספות, וכך להתוות את מסלול ההתקדמות עבור האזור.

###

מוראט דאודוב הינו חבר בצוות החשיבה של המועצה האירופית המרכז לצפון-דרום, באיסטנבול. כתבה * (CGNews). זו נכתבה עבור שירות החדשות של קומון גראונד בנובמבר 25 2011 (CGNews), מקור: שירות החדשות של קומון גראונד www.commongroundnews.org הפרסום אושר על ידי בעל הזכויות.

<http://www.commongroundnews.org/article.php?id=30712&lan=he&sid=2&sp=0&isNew=0>

Kantor Berita Common Ground

Dapatkan Turki ilhami Tunisia?

oleh Murat Daoudov

26 Nopember 2011

Istanbul, Turki – Selaku pelopor Musim Semi Arab, Tunisia telah memberi contoh bagi kawasan Timur Tengah dan Afrika Utara. Setelah memicu revolusi di kawasan, dengan cepat Tunisia melangkah ke fase pascarevolusi dengan menggelar pemilu demokratis pertama di kawasan. Selain itu, di Tunisia partai-partai dan para aktivis Islam, yang telah lama digunakan sebagai alasan untuk menjustifikasi rezim diktator di negara-negara lain, merebut kekuasaan secara demokratis. Dan seperti halnya pemberontakan Tunisia terbukti menular ke seantero kawasan, hasil pemilu Tunisia baru-baru ini sepertinya akan juga memengaruhi pemilu mendatang di Mesir dan Maroko.

Pada titik genting ini, ada banyak hal yang bisa Tunisia pelajari dari Turki, yang telah memberi sebuah model berhasil pertautan demokrasi dan partai politik Islam.

Tiga macam tantangan besar menanti Tunisia dalam fase transisi ini: demokrasi, ekonomi, dan demografi. Pertama-tama, pemimpin baru harus membangun demokrasi yang kuat dengan institusi-institusi pluralis untuk menjamin masa depan yang stabil. Kalau tidak, ada risiko jatuh ke otoritarianisme, nasib yang telah dialami berbagai bangsa di zaman dulu. Perlu dilihat apakah partai-partai politik Islam Tunisia akan bisa mereformasi negara berdasarkan prinsip-prinsip universal untuk mencegah hal ini terjadi.

Pengalaman Turki, yang memiliki elit politik penguasa berakar Islam di sebuah negara sekuler, merupakan bukti keselarasan demokrasi dan partai politik Islam. Namun, ada beda pendapat di kalangan orang Tunisia apakah contoh Turki bisa dilihat sebagai sumber inspirasi. Bagi orang-orang yang menganut nilai-nilai sekuler dan mengkhawatirkan tergusurnya mereka akibat kemenangan al-Nahda, partai politik Islam utama di Tunisia, situasi Turki dan Tunisia tampak sangat berbeda.

Meski benar bahwa sekularisme dilindungi secara konstitusional di Turki dan tidak di Tunisia, masyarakat Tunisia cenderung mendukung hukum sekuler, daripada mengadopsi hukum agama, seperti dikhawatirkan sebagian pengamat. Pada saat yang sama, saat kedua negara secara simultan melakukan pengadopsian konstitusi baru, ada ruang pertukaran ide dan kerjasama. Misalnya, keduanya harus memikirkan bagaimana sebaiknya meletakkan fondasi bagi pemerintahan dan peradilan yang efisien, bagaimana melindungi hak-hak asasi dan kebebasan, dan model desentralisasi mana yang diadopsi. Sebagai anggota Dewan Eropa dan kandidat anggota Uni Eropa, Turki telah menghimpun pengetahuan penting tentang membangun demokrasi di sebuah masyarakat mayoritas Muslim, yang bisa diberikan pada Tunisia.

Pada sisi lain, karena tekanan sosio-ekonomilah yang menjadi katalisator utama pergolakan di Tunisia, pemulihan ekonomi Tunisia mungkin akan menjadi ujian utama bagi pemerintah. Capaian besar al-Nahda dalam pemilu juga berarti bahwa rakyat Tunisia punya ekspektasi tinggi akan perbaikan yang cepat dan nyata dalam taraf hidup, yang akan menjadi beban berat di pundak para pemimpin.

Dalam pandangan saya, di sinilah contoh Turki bisa memberi beberapa pelajaran, mengingat bahwa

Turki tumbuh dari ekonomi yang ambruk menjadi jawara pertumbuhan ekonomi saat ini. Lagi pula, kesuksesan Partai Keadilan dan Pembangunan (AKP) dalam beberapa pemilu dalam dasawarsa terakhir terutama adalah karena kemajuannya dalam urusan-urusan ekonomi. Jika suatu pemerintahan dengan latar belakang Islam berhasil mengendalikan pasar di Turki, siapa yang bilang kalau hal serupa tidak bisa diwujudkan di tempat lain?

Sama halnya, Tunisia harus menangani korupsi, menciptakan lingkungan yang transparan dan nyaman bagi investasi asing, dan mendorong pariwisata serta perdagangan bebas. Dengan program-program semacam itu, Tunisia bisa menjadi gerbang utara baru bagi perdagangan di Afrika.

Akhirnya, anak mudalah yang menulis cerita Musim Semi Arab dan berada di titik-pusat apa yang disebut sebagai “*youthquake*” (gempa pemuda) di seluruh kawasan. Karena itu, disayangkan jika mereka tak terwakili secara baik dalam majelis demokratis pertama yang baru terpilih di Tunisia. Pada saat yang sama, pemuda harus berusaha dan memastikan bahwa suara mereka adalah bagian dari transisi, dan seharusnya terus menekan partai-partai politik untuk bisa terwakili di lembaga-lembaga pembuatan kebijakan.

Contoh inspiratif upaya semacam ini adalah gerakan Warga Sipil Muda di Turki, yang sering kali menggunakan humor untuk menarik perhatian publik tentang pentingnya mendukung demokrasi dan HAM.

Mudah-mudahan, tahun depan, anak muda bisa memetik manfaat dari peluang-peluang baru yang menampilkan mereka di kancah pemilu lokal dan nasional. Toh, keberhasilan di perpolitikan daerahlah yang mendorong elit politik Turki sekarang ke pentas pemerintahan nasional.

Di Tunisia juga, partisipasi di tingkat daerah – yang menjadi tingkat kekuasaan pertama bagi munculnya pemerintahan demokratis – bisa menjadi lahan latihan yang baik bagi keterlibatan politik generasi muda. Jika semua peluang ini dimanfaatkan, Tunisia boleh jadi akan terus menginspirasi negara-negara lain dan membuka jalan untuk maju di kawasan.

###

* Murat Daoudov adalah anggota berbasis Istanbul dari *North-South Center Think Tank* dari Dewan Eropa.

Artikel ini ditulis untuk Kantor Berita Common Ground (CGNews).

Sumber: Kantor Berita Common Ground (CGNews), 25 November 2011, www.commongroundnews.org

Telah memperoleh izin publikasi.

<http://www.commongroundnews.org/article.php?id=30722&lan=ba&sid=2&sp=0&isNew=0>

T.C.
BAŞBAKANLIK
BASIN - YAYIN ve ENFORMASYON GENEL MÜDÜRLÜĞÜ

TÜRKİYE TUNUS'A İLHAM VEREBİLİR Mİ?

Yayın Organı : Arab News
Yayın Tarihi : 24 Kasım 2011
Kayıt Tarihi : 24 Kasım 2011
Ülke : Suudi Arabistan
Yazar : Murat Daoudov
Çeviri Yeri : Ankara
Çeviri Şekli : Tam Metin
Çeviri Dili : İngilizce
Detay : Günlük Gazetenin İnternet Sayfası

Arap baharının müjdecisi olarak Türkiye, Orta Doğu ve Kuzey Afrika (MENA) bölgesi için öncü bir örnek oldu. MENA devrimlerini tetikledikten sonra bölgede ilk demokratik seçimleri organize ederek hızla devrim sonrası bir safhaya girdi. Dahası Tunus'ta demokratik olarak iktidara gelenler uzun süre diğer ülkelerdeki diktatör rejimleri meşrulaştırmak için kullanılan İslamcı siyasi partiler ve eylemciler oldu. Aynen Tunus'un isyanının bölgeye yayılması gibi Tunus'taki son seçimin sonucu da muhtemelen Mısır ve Fas'ta yaklaşan seçimleri etkileyecektir.

Bu kritik aşamada ülkenin, demokrasi ile İslamcı siyasi partileri birbirine bağlayan başarılı bir model oluşturan Türkiye'den öğreneceği çok şey var.

Tunus'u bu geçiş safhasında üç önemli zorluk bekliyor: Demokratik, ekonomik ve demografik. Yeni liderliğin istikrarlı bir geleceği temin etmek için çoğulcu kurumlarla güçlü bir demokrasi oluşturması gerekecek. Aksi takdirde otoriterliğe gidiş tehlikesi var. Bu, geçiş safhasındaki diğer toplumların geçmişte karşılaştığı bir akıbet. Tunus'un İslamcı siyasi partilerinin bu olasılığı engellemek için evrensel ilkelere göre devlette reform yapip yapamayacaklarını göreceğiz.

İktidarda İslami eğilimli siyasi elitin bulunduğu Türkiye'nin deneyimi, demokrasi ile İslamcı siyasi partilerin uyumlu olduğunun kanıtı. Yine de Tunuslular Türkiye örneğinin ilham kaynağı olarak görülüp görülmemesi gerektiğine dair fikir ayrılığına düşmüş durumda. Laik değerlere sahip olanlar ve Tunus'taki ana İslamcı siyasi parti En Nahda'nın zaferiyle bu değerlerin yok olup gideceğinden korkanlar için Türkiye ve Tunus'taki koşullar kayda değer şekilde farklılık gösteriyor.

Laiklik Türkiye'de Anayasa ile korunurken ve Tunus'ta durum böyle değilken, Tunus toplumunun bazı gözlemcilerinin korktuğu gibi dinî yasaları uygulamak yerine laik yasaları desteklemeleri muhtemel. Aynı zamanda her iki ülke de aynı anda yeni Anayasa uyarlama işine girerken fikirlerin değişmesi ve iş birliği için imkân var. Örneğin, her ikisi de etkin bir hükûmet ve yargının temellerini en iyi şekilde atmanın, temel hak ve özgürlükleri korumanın ve hangi ademimerkeziyetçilik modelini uyarlayacaklarının yolunu düşünmeleri gerekiyor. Avrupa Konseyinin üyesi ve AB üye adayı olarak Türkiye zaten çoğunluğu Müslüman bir toplumda demokrasi kurma konusunda Tunus ile paylaşabileceği önemli bir bilgi birikimine sahip.

Diğer yandan isyanın katalizörü büyük oranda sosyoekonomik baskılar olduğu için Tunus'un ekonomik olarak iyileşmesi muhtemelen hükûmet için en önemli sınav olacak. En Nahda'nın seçimlerdeki büyük başarısı da Tunus halkının hayat standartlarında elle tutulur ve hızlı bir düzelme beklentileri olduğu anlamına gelecektir ki bu da, nihayetinde liderler için ağır bir sorumluluk.

Benim görüşüme göre, çöken bir ekonomiden şimdi büyüme şampiyonu hâline gelen Türkiye örneği bölge içinden bazı dersler sağlayabilir. Ne de olsa iktidardaki AK Partinin son on yılda seçimlerdeki sürekli başarısı büyük oranda ekonomik meselelerdeki ilerlemesi

sayesinde oldu. Eđer İslamcı geçmiři olan bir hkmet Türkiye’de piyasayı yönetmede başarılı olduysa başka bir yerde de benzer bir řeyin olamayacağını kim söyleyebilir?

Aynı řekilde Tunus yolsuzluęu ele almalı, yabancı yatırım için řeffaf ve uygun bir ortam yaratmalı ve ticaretin yanı sıra turizmi de desteklemelidir. Böyle programlarla Afrika’daki ticaretin kuzey kapısı hâline gelebilir.

Son olarak Arap baharının hikyesini yazanlar ve bölge çapında “gençlik depremi” olarak nitelendirilen řeyin merkezindekiler gençlerdi. Bu nedenle Tunus’un ilk yeni seçilmiş demokratik meclisinde temsil edilmemeleri üzücü. Aynı zamanda gençlik, seslerinin geçişin bir parçası olmasını saęlamalı ve karar alma kurumlarında temsil edilmek için siyasi partilere baskı yapmalıdır.

Bunun ilham verici bir rneęi Türkiye’deki Genç Siviller hareketidir. Genç Siviller, demokrasiyi ve insan haklarını destekleme ihtiyacına kamuoyunun dikkatini çekmek amacıyla mizahı kullanıyor. Umut ederiz gelecek yıl gençler kendilerine ulusal ve yerel seçimlerde yer bulmak için yeni fırsatlardan faydalanabilir. Ne de olsa Türkiye’de mevcut siyasi eliti ulusal hkmete götüren yerel seçimlerdeki başarılarıydı.

Tunus’ta da yerel düzeyde katılım genç neslin siyasete dhil olması için iyi bir eęitim zemini olur. Bütün bu fırsatlar yakalanırsa Tunus dięer ülkelere ilham olup bölgede ilerlemenin yolunu amaya devam edebilir.

<http://www.byegm.gov.tr/dis-basinda-turkiye.aspx?d=25.11.2011&act=1&ahid=37633>

The article has been published in the Saudi daily "The Arab News", the Emirati daily "The Khaleej Times", the Lebanese daily The Daily Star, the Jordanian daily Al-Rai (Arabic), the Bahraini daily Al-Wasat (arabic), as well as at the Al-Arabiya TV web site:

<http://arabnews.com/opinion/columns/article537795.ece>

<http://www.khaleejtimes.com/displayarticle.asp?xfile=data...>

<http://www.dailystar.com.lb/Opinion/Commentary/2011/Dec-0...>

<http://english.alarabiya.net/views/2011/11/25/179100.html>

<http://alrai.com/article/5928.html>

<http://www.alwasatnews.com/3371/news/read/611559/1.html#>